

בדרכי הרב והרבנית גץ

"אפילו חתן יוצא מחופתו למלחמת מצווה"

שבוע שעבר סיפרנו שפרצה מלחמת ששת הימים. אבנר – הבן שלי, שעמד להתחתן, יצא למלחמה, למדנו לילה לפני שיצא למלחמה, כי גם חתן יוצא מהחופה, כדי להילחם מלחמת מצווה.

הידיעות המשמחות מהחזית ריגשו את כולנו. צה"ל כבש את רמת הגולן בצפון, וכובש את סיני במהירות מידי המצרים בדרום.

ביום השלישי הגיעה הידיעה המשמחת במיוחד! צה"ל כבש את העיר העתיקה. חזרנו אל הכותל המערבי. ההתרגשות הייתה נפלאה ורבה. לאחר 19 שנים עם ישראל חזר לכותל המערבי. סוף סוף נוכל ללכת להתפלל ליד הכותל המערבי. בפעם האחרונה שיהודי יכל ללכת להתפלל בכותל המערבי היה זה לפני 19 שנים, לפני שהרובע היהודי... נפל במלחמת השחרור, והפך להיות חלק ממלכת ירן הערבית כל היישובים היהודים בסביבה שלנו ביקשו לעשות מסיבות לכבוד שחרור הכותל.

גם אני מאוד רציתי להודות לקב"ה על הנסים שעשה לנו, ושעזר לחיילנו לנצח בצורה מהירה כל כך.

אבל האם לחגוג? הרי חלק מחיילנו נפצעו או נהרגו! מי יודע מה שלום! כל החיילים שיצאו מהיישוב שלנו לקרב

הודעתי כי לא נחגוג עד שנדע מה שלום כל החיילים שלנו. למחרת,

הגשמו עלינו ברכות הצוותים מהצבא – הצוות הנויר – ראו לרשע לפני את